

Souznění

Mirai

Sliby které zní v počátku,
věčné ve svém znění,
raní výstřel první hádky
a s ním zmizí okouzlení.
A potom každou chvíli
vyšleme projektily, navzájem odkrytými
cíli.
Po všem si ještě drazí,
jen pocit, který mrazí,
že jsou z nás jsou něžní vrazi,
síli.

V souznění
věty o nás dvou
krásně zní,
než se rozpadnou.

Někdy vzpomínání vrátí
záblesk dávných časů (časů).
Pak si odpouštíme rány,
s trochu hranou
něhou v hlasu.
Dopřejeme klid zbraním,
však status quo je zdání,
útok se za svítání
blíží.
Jsme v labyrintu vztahů,
blíženci sebevrahů,
spleť strategických tahů
tíží...

V souznění
věty o nás dvou
krásně zní,
než se rozpadnou.

Viš,
proč v nás
rozzrůstá se poušť?
Dál se ptáš,
přitom mačkáš spoušť.

(Ohh... Wooh..)

V souznění
věty o nás dvou
krásně zní,
než se rozpadnou
(Než se rozpadnou
Ohh... Yeah.. Yeah..)

Sám se ptám,
přitom mačkám spoušť.